

Gedoogbeleid

Uit: *Vakvereisten voor Politiek en Beleid, KPPC 2003*

Gedoogbeleid is een van de meest pathologische verschijnselen van de disfunctionele trekken van ons overheidssysteem. En het formaliseren van dat gedoogbeleid, door juridisch vast te leggen dat gedoogbeleid hier en daar, of onder bepaalde omstandigheden acceptabel is, is wellicht een van de meest ernstige aberraties van het gedoogbeleid. Let wel, u hoort mij niet zeggen dat regels altijd en onder alle omstandigheden moeten worden gehandhaafd. Protest tegen gedoogbeleid komt hier niet voort uit een hang naar 'law and order'.

Verzet tegen gedoogbeleid vindt zijn grondslag in verzet tegen verkeerde, of tegen een overdaad aan regulering. Regels die niet handhaafbaar zijn, of wel handhaafbaar maar feitelijk niet gehandhaafd worden, horen niet te bestaan. Dat ze toch bestaan is één en ondeelbaar de schuld en de fout van degene die de regels opstelt. De *uitvoerbaarheid* van beleid en de *handhaafbaarheid* van regels staan en vallen met de kennis en het inzicht van de uitvoerders en de handhavers. Die worden echter zelden van meet af aan bij het ontwerpen van beleid en regelgeving betrokken. En net zo zelden legt hun stem gewicht in de schaal. Maar meer dan ooit zal alles wat in 'Den Haag' bedacht wordt, moeten starten vanuit het denk- en handelingsraam van de uitvoerder en de handhavers. Waar zij zeggen 'niet doen', horen beleidsmakers en regelaars eerbiedig te luisteren en te leren.